

Załącznik nr 2
do uchwały nr XLII/429/23
Rady Miejskiej w Sochaczewie
z dnia 29 września 2023 r.

Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag złożonych do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sochaczew dla terenu położonego w rejonie ul. Czesława Sobolewskiego i ul. Długiej.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sochaczew dla terenu położonego w rejonie ul. Czesława Sobolewskiego i ul. Długiej wyłożony był do publicznego wglądu w terminie od 21 czerwca 2023 r. do 12 lipca 2023 r. Dyskusja publiczna nad ustaleniami projektu planu odbyła się w dniu 28 czerwca 2023 r.

W ustalonym terminie, tj. do dnia 2 sierpnia 2023 r. wpłynęły do Burmistrza M. Sochaczew łącznie trzy uwagi złożone przez zainteresowane strony. Wszystkie uwagi dotyczyły obszaru oznaczonego w projekcie planu symbolem 1WS-ZP – teren wód powierzchniowych śródlądowych lub teren zieleni urządzonej. Spośród tych uwag jedna została uwzględniona przez Burmistrza M. Sochaczew, a dwie rozpatrzone zostały negatywnie.

W zakresie uwag nieuwzględnionych przez Burmistrza M. Sochaczew, Rada Miejska w Sochaczewie postanowiła rozstrzygnąć jak poniżej:

I Uwaga złożona w dniu 21.07.2023 r. przez osobę fizyczną dotyczy działki nr ewid 834, obręb geodezyjny Sochaczew Wschód i przeznaczenia jej w całości wg projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sochaczew dla terenu położonego w rejonie ul. Czesława Sobolewskiego i ul. Długiej (dalej MPZP) pod teren o symbolu 1WS-ZP – teren wód powierzchniowych śródlądowych lub teren zieleni urządzonej.

Treść uwagi:

Składająca uwagę wnioskuje o:

1) Objęcie zachodniej części działki nr ewid. 834 o pow. 5000 m² wskazanej w zał. nr 4 do pisma („Projekt podziału nieruchomości”), jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 2MNW.

-ewentualnie-

2) Objęcie zachodniej części działki nr ewid. 834 o pow. 4000 m² wskazanej w zał. nr 5 do pisma („Alternatywny projekt podziału nieruchomości”), jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 2MNW,

- przy jednoczesnym nabyciu pozostałej części działki nr ewid. 834 przed uchwaleniem MPZP.

-ewentualnie-

- przy jednoczesnym zobowiązaniu się przez Miasto Sochaczew do wykupienia pozostałej części działki 834 na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, po uchwaleniu planu –

w formie warunkowej umowy przedwstępnej, pod warunkiem uchwalenia MPZP zakazującego wznoszenia budynków na ww. części działki nr ewid. 834.

Rozstrzygnięcie:

Burmistrz Miasta Sochaczew postanowił nie uwzględnić uwagi.

Rada Miejska w Sochaczewie postanowiła nie uwzględnić uwagi.

Uzasadnienie:

Wzięto pod uwagę następujące okoliczności i argumenty:

- Działka nr ewid 834 jest najniżej położonym miejscem w stosunku do terenów ją otaczających co sprawia, że stanowi naturalną zlewnię wód opadowych i roztopowych pochodzących z terenów przyległych. Na działce zlokalizowany jest istniejący staw mający połączenie z miejską siecią kanalizacji deszczowej przepustem pod torami kolejki wąskotorowej. Geneza i termin powstania stawu nie jest znany, wiadomo jednak, że istniał już w pierwszej połowie XX wieku co potwierdza mapa topograficzna wydana przez Wojskowy Instytut Geograficzny – Warszawa 1936 r.(kserokopia w dokumentacji planistycznej).
- Na zlecenie gminy Miasto Sochaczew w marcu 2023 r. wykonano opracowanie pt.: „Analiza możliwości wykorzystania działek o nr ewid. 834 i 3641/7 w obrębie Sochaczew Wschód do retencjonowania wód opadowych odprowadzanych z pasów drogowych ul. Polnej, ul. Partyzantów, ul. Sobolewskiego, ul. Kubusia Puchatka i ul. Jana Brzechwy w Sochaczewie”. Na podstawie analizy stwierdzono między innymi, iż dla działki nr ewid. 834 istnieje możliwość wykorzystania istniejącego stawu jako zbiornika retencyjnego dla wód opadowych, roztopowych i gruntowych spływających z okolicznych terenów oraz ulic przyległych, tj. ul. Polnej, ul. Sobolewskiego, ul. Kubusia Puchatka, Jana Brzechwy, a istniejące naturalne spadki terenowe pozwalają na zastosowanie odwodnienia powierzchniowego w/w ulic, znacznie tańszego niż kanalizacja tradycyjna. Odpływ wód ze stawu do kanalizacji deszczowej powinien się odbywać tylko w sytuacjach ekstremalnych deszczy nawałnych. Zaobserwowany ciągły odpływ wody ze stawu do kanału deszczowego może potwierdzać istnienie nieznanymi urządzeniami drenarskimi wprowadzonymi do zbiornika oraz napływów wód gruntowych z okolicznych terenów. W celu poprawy stosunków wodnych w okolicach stawu na działce nr ewid. 834, oraz przejęcia wód opadowych z sąsiednich ulic, wskazanym jest aby staw zachować, poddać go pracom zwiększającym jego pojemność retencyjną, a pozostały teren działki przeznaczyć na tereny rekreacyjne. Zaobserwowane obecnie zasypywanie stawu spowoduje podniesienie się wód gruntowych w tym rejonie oraz przyczyni się do tego, że teren ulegnie zabagnieniu.
- Wyniki analizy potwierdzają dostępne materiały archiwalne m.in. mapy inż. Pawła Tollika sporządzone na podstawie pomiarów z 1941-1946 r. (kserokopie w dokumentacji planistycznej). Ukazują one staw i powiązany z nim układ rowów melioracyjnych, które kiedyś utrzymywały odpowiedni poziom wód na terenie środkowego przyrzecza Bzury. Na przestrzeni lat układ uległ zaburzeniu poprzez ich częściową likwidację. Zachowanie istniejącego stawu, poprawa jego retencyjności daje szansę na przywrócenie prawidłowych warunków wodnych na obszarze objętym projektem planu oraz w jego otoczeniu.
- Przy sporządzaniu projektu MPZP uwzględniono również ustalenia opracowania ekofizjograficznego sporządzonego przez Biuro Geologii i Sozologii Geotechnika –

Andrzej Załuski z września 2020 r. wskazujące jak kluczowe znaczenie dla tego obszaru stanowią zbiornik wodny zlokalizowany na działce nr ewid. 834 i odwadniający go ciek wodny umożliwiający odprowadzenie wody w sytuacjach granicznych w kierunku rzeki Bzury. Według wyżej wymienionego opracowania: „Pomiędzy podzlewnią rzeki Pisi a podzlewnią rzeki Utraty rozpościera się środkowe przyrzecze Bzury obejmujące północną część obszaru Centrum Południe i południowo-zachodnią część obszaru Centrum Północ. Jest ono ograniczone od południa i północy działami wodnymi III-go rzędu. Przyrzecze to jest odwadniane dwoma ciekami powierzchniowymi silnie zmienionymi antropogenicznie w obszarze miasta. (...) Część północną odwadnia ciek, który w większej części swojego biegu jest ukryty w kanale podziemnym. Bierze on początek w zbiorniku wodnym położonym na wschód od ul. Konopnickiej a uchodzi do Bzury na zachód od ul. Mieszka” – dz. nr ewid. 834).

- W świetle powyższych argumentów stwierdza się, że proponowana zmiana ustaleń projektu MPZP dla działki nr ewid. 834 w jej części zachodniej o powierzchni 4000 lub 5000 m² i objęcie jej przeznaczeniem pod teren zabudowy jednorodzinnej byłaby niezasadna i wiązałyby się z istotną zmianą pojemności retencyjnej stawu lub koniecznością wykonania znacznych inwestycji infrastrukturalnych i robót ziemnych. Również przedstawione uwadze warunki – jednoczesnego nabycia pozostałej części działki przed uchwaleniem MPZP lub przy jednoczesnym zobowiązaniu się przez Miasto Sochaczew do wykupienia pozostałej części działki 834 na podstawie art. 36, ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, po uchwaleniu planu w formie warunkowej umowy przedwstępnej, pod warunkiem uchwalenia MPZP zakazującego wznoszenia budynków na ww. części działki nr ewid. 834 – są nie do przyjęcia i wykraczają poza zakres ustaleń planu miejscowego określony przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

II Uwaga złożona w dniu 02.08.2023 r. (data wpływu 07.08.2023 r.) przez osobę fizyczną, dotyczy działki nr ewid 834, obręb geodezyjny Sochaczew Wschód. Przeznaczenie w projekcie MPZP całej działki pod teren o symbolu 1WS-ZP – teren wód powierzchniowych śródlądowych lub teren zieleni urządzonej.

Treść uwagi:

1) Objęcie całej działki nr ewid. 834 z obrębu Sochaczew Wschód, nr 0010 (identyfikator działki: 142801_1.0010.834) terenem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej – 1MNW albo 2MNW;

-ewentualnie-

2) Objęcie zachodniej części działki nr ewid. 834 z obrębu Sochaczew Wschód, nr 0010 (identyfikator działki: 142801_1.0010.834) o pow. 5000,00 m², terenem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 1MNW albo 2MNW.

Rozstrzygnięcie:

**Burmistrz Miasta Sochaczew postanowił nie uwzględnić uwagi.
Rada Miejska w Sochaczewie postanowiła nie uwzględnić uwagi.**

Uzasadnienie:

Wzięto pod uwagę następujące okoliczności i argumenty:

- Działka nr ewid 834 jest najniżej położonym miejscem w stosunku do terenów ją otaczających co sprawia, że stanowi naturalną zlewnię wód opadowych i roztopowych

pochodzących z terenów przyległych. Na działce zlokalizowany jest istniejący staw mający połączenie z miejską siecią kanalizacji deszczowej przepustem pod torami kolejki wąskotorowej. Geneza i termin powstania stawu nie jest znany, wiadomo jednak, że istniał już w pierwszej połowie XX wieku co potwierdza mapa topograficzna wydana przez Wojskowy Instytut Geograficzny – Warszawa 1936 r. (kserokopia w dokumentacji planistycznej).

- Na zlecenie gminy Miasto Sochaczew w marcu 2023 r. wykonano opracowanie pt.: „Analiza możliwości wykorzystania działek o nr ewid. 834 i 3641/7 w obrębie Sochaczew Wschód do retencjonowania wód opadowych odprowadzanych z pasów drogowych ul. Polnej, ul. Partyzantów, ul. Sobolewskiego, ul. Kubusia Puchatka i ul. Jana Brzechwy w Sochaczewie”. Na podstawie analizy stwierdzono między innymi, iż dla działki nr ewid. 834 istnieje możliwość wykorzystania istniejącego stawu jako zbiornika retencyjnego dla wód opadowych, roztopowych i gruntowych spływających z okolicznych terenów oraz ulic przyległych, tj. ul. Polnej, ul. Sobolewskiego, ul. Kubusia Puchatka, Jana Brzechwy, a istniejące naturalne spadki terenowe pozwalają na zastosowanie odwodnienia powierzchniowego w/w ulic, znacznie tańszego niż kanalizacja tradycyjna. Odpływ wód ze stawu do kanalizacji deszczowej powinien się odbywać tylko w sytuacjach ekstremalnych deszczy nawalnych. Zaobserwowany ciągły odpływ wody ze stawu do kanału deszczowego może potwierdzać istnienie nieznanymi urządzeniami drenarskimi wprowadzonymi do zbiornika oraz napływów wód gruntowych z okolicznych terenów. W celu poprawy stosunków wodnych w okolicach stawu na działce nr ewid. 834, oraz przejścia wód opadowych z sąsiednich ulic, wskazanym jest aby staw zachować, poddać go pracom zwiększającym jego pojemność retencyjną, a pozostały teren działki przeznaczyć na tereny rekreacyjne. Zaobserwowane obecnie zasypywanie stawu spowoduje podniesienie się wód gruntowych w tym rejonie oraz przyczyni się do tego, że teren ulegnie zabagnieniu.
- Wyniki analizy potwierdzają dostępne materiały archiwalne m.in. mapy inż. Pawła Tollika sporządzone na podstawie pomiarów z 1941-1946 r. (kserokopie w dokumentacji planistycznej). Ukazują one staw i powiązany z nim układ rowów melioracyjnych, które kiedyś utrzymywały odpowiedni poziom wód na terenie środkowego przyrzecza Bzury. Na przestrzeni lat układ uległ zaburzeniu poprzez ich częściową likwidację. Zachowanie istniejącego stawu, poprawa jego retencyjności daje szansę na przywrócenie prawidłowych warunków wodnych na obszarze objętym projektem planu oraz w jego otoczeniu.
- Przy sporządzaniu projektu MPZP uwzględniono również ustalenia opracowania ekofizjograficznego sporządzonego przez Biuro Geologii i Sozologii Geotechnika – Andrzej Załuski z września 2020 r. wskazujące jak kluczowe znaczenie dla tego obszaru stanowią zbiornik wodny zlokalizowany na działce nr ewid. 834 i odwadniający go ciek wodny umożliwiający odprowadzenie wody w sytuacjach granicznych w kierunku rzeki Bzury. Według wyżej wymienionego opracowania: „Pomiędzy podzlewnią rzeki Pisi a podzlewnią rzeki Utraty rozpościera się środkowe przyrzecze Bzury obejmujące północną część obszaru Centrum Południe i południowo-zachodnią część obszaru Centrum Północ. Jest ono ograniczone od południa i północy działaniami wodnymi III-go rzędu. Przyrzecze to jest odwadniane dwoma ciekami powierzchniowymi silnie zmienionymi antropogenicznie w obszarze miasta. (...) Część północną odwadnia ciek, który w większej części swojego biegu jest ukryty w kanale podziemnym. Bierze on początek w zbiorniku wodnym położonym na wschód od ul. Konopnickiej a uchodzi do Bzury na zachód od ul. Mieszka” – dz. nr ewid. 834).

- W świetle powyższych argumentów stwierdza się, że proponowana zmiana ustaleń projektu MPZP dla działki nr ewid. 834 w jej części zachodniej o powierzchni 5000 m² i objęcie jej przeznaczeniem pod teren zabudowy jednorodzinnej byłaby niezasadna i wiązałaby się z istotną zmianą pojemności retencyjnej stawu lub koniecznością wykonania znacznych inwestycji infrastrukturalnych i robót ziemnych.
- Przeznaczenie całej działki nr ewid. 834 pod budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne wolnostojące równałoby się z likwidacją istniejącego stawu, a tym samym ze zmianą stosunków wodnych skutkującą zalewaniem nieruchomości sąsiednich, zwłaszcza przy intensywnych opadach atmosferycznych.

W uzasadnieniu obu przytoczonych uwag zarzucono sprzeczność projektu MPZP ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, nieuzasadnioną i arbitralną zmianę przeznaczenia nieruchomości, brak spełnienia przesłanek ograniczenia prawa własności oraz nadużycie władztwa planistycznego gminy.

Odnosząc się do powyższych zarzutów wskazuje się, że zgodności planu miejscowego ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie można postrzegać jako prostego odzwierciedlenia ustaleń Studium w planie. Studium jest aktem o charakterze ogólnym, gdyż wyznacza podstawowy zarys, czy kierunki zagospodarowania gminy, natomiast uszczegółowienie zasad zagospodarowania terenów następuje w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Stopień związania planu ustaleniami Studium zależy w dużej mierze od brzmienia ustaleń Studium.

Jednym z założeń polityki przestrzennej gminy jest stopień związania planowania miejscowego przez ustalenia Studium, który może być, w zależności od szczegółowości ustaleń Studium – silniejszy lub słabszy. Ustalenia Studium nie muszą być przeniesione wprost do postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ale nie mogą również być ze sobą sprzeczne.

Studium jest formą realizacji obowiązku prowadzenia polityki przestrzennej przez samorządowe władze lokalne i jest nie tylko aktem określającym założenia lokalnej polityki przestrzennej, lecz zawiera ustalenia wiążące przy sporządzeniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Studium z założenia ma być aktem elastycznym, który jednak zawiera nieprzekraczalne ramy dla swobody planowania przestrzennego.

W myśl art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U.2023.977 z p.zm.) ustalenia Studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych, zaś zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń Studium.

Obowiązujące brzmienie tego przepisu zostało przyjęte ustawą z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wprowadzającą z dniem 21 października 2010 r. zmiany dotyczące zasad i trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Aktem tym znowelizowano sposób oceny zależności pomiędzy miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Przed zmianą przepisu wymagane było, aby plan był zgodny z ustaleniami studium, natomiast obecnie plan nie może jedynie naruszać ustaleń Studium, co stwierdzić ma rada gminy. Obecne rozwiązanie ma więc charakter mniej restrykcyjny i pozwala na większą swobodę przy uchwalaniu planu. Ma on bowiem być, w myśl przywołanego przepisu, nie tyle co w pełni zgodny z postanowieniami Studium lecz jedynie nie może on naruszać jego ustaleń.

Wprowadzenie wymogu nienaruszenia ustaleń studium przez plan miejscowy rozluźnia więc związek między studium a planem miejscowym.

Ustawodawca pozostawił uznaniu organu planistycznego przyjęcie kryteriów i zakresu wymaganej zgodności planu z ustaleniami Studium. Rada, jako twórca polityki przestrzennej gminy może zatem dokonać autointerpretacji uchwalonego przez siebie Studium w zakresie oceny projektu planu miejscowego.

Stopień związania planu ustaleniami studium zależy przede wszystkim od brzmienia konkretnych postanowień Studium, przy czym punktem wyjścia dla dokonania takiej oceny jest zawsze określenie przedmiotu i sposobu ujęcia ustaleń Studium. Zgodność ta nie może być rozumiana ogólnie i nie może oznaczać wyłącznie spójności ze Studium, lecz jest to stopień związania znacznie silniejszy niż spójność, bądź niesprzeczność (wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2014 r. sygn. akt II OSK 3154/13 LEX nr 151937). Stan taki będzie miał miejsce, gdy plan miejscowy dokona sprecyzowania ustaleń dokonanych w Studium lub na podstawie przyznanego gminie władztwa planistycznego unormuje stany nieujęte w Studium, nie powodując przy tym uszczerbku dla realizacji na terenie objętym planem funkcji przewidzianej w Studium (wyrok NSA z dnia 17 czerwca 2015 r. sygn. akt II OSK 2769/13, LEX nr 2089962).

W świetle powyższych uwag ocena zgodności planu ze Studium poprzez proste nałożenie rysunków obydwu aktów planistycznych nie przyniesie zamierzonego rezultatu.

Na etapie sporządzania planu miejscowego należy uwzględnić uwarunkowania charakterystyczne dla konkretnego terenu.

W niniejszym przypadku takim uwarunkowaniem jest istniejący od kilkadziesiąt lat na działce nr ewid. 834 staw połączony przepustem pod torami kolejowymi miejską siecią kanalizacji deszczowej. Pełni on funkcję zbiornika retencyjnego dla wód opadowych i roztopowych pochodzących z terenów przyległych, leżących w granicach obszaru objętego planem. W czasie intensywnych opadów atmosferycznych nadmiar wody ze stawu odprowadzany jest do kanalizacji deszczowej. Powyższą sytuację sankcjonuje rozdz. IV Studium – Kierunki Rozwoju, pkt 10.3 Kanalizacja Deszczowa z jej graficznym odwzorowaniem na planszy Polityka Przestrzenna – Infrastruktura Techniczna. Na planszy tej przedstawiono m.in. zasięgi obsługi w zakresie istniejących sieci wodociągowych, kanalizacji sanitarnej i kanalizacji deszczowej. W obszarze objętym planem sieć kanalizacji deszczowej obejmuje tylko działkę 834 łącznie ze stawem.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Sochaczew zostało sporządzone w oparciu o przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym i zatwierdzone uchwałą nr IV/25/02 Rady Miejskiej w Sochaczewie z dnia 30 grudnia 2002 r., a następnie dwukrotnie zmienione uchwałami Rady Miejskiej w Sochaczewie nr XXV/278/21 z dnia 22.11.2021 r. i nr XXXVIII/407/23 z dnia 30.05.2023 r. Zmiany Studium nie dotyczyły jednak obszaru objętego niniejszym planem.

Stan ten powoduje, że zarówno część tekstowa jak i część graficzna (pierwotna skala 1:40000) obowiązującego Studium mają duży stopień ogólności przez co nie zawierają w pełni wszystkich elementów wymaganych dla tego typu dokumentu przepisami aktualnie obowiązującej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a w związku z tym zapisy Studium są bardziej elastyczne.

Niemniej jednak funkcje miasta, cele jego rozwoju i kierunki zagospodarowania przestrzennego pozostają nadal aktualne.

W rozdziale II „Funkcje miasta i cele jego rozwoju” (str. 13) określono funkcje wiodące – administracyjna i mieszkaniowa oraz funkcje uzupełniające – usługowa, produkcyjna, rolnicza i rekreacyjno-sportowa (usługi sportu i urządzona zieleń miejska).

Zgodnie z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Sochaczew zawartymi w jego części graficznej

(plansz Polityka przestrzenna – kierunki zagospodarowania) działka nr ewid. 834 położona jest na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Nie oznacza to jednak, że wszystkie działki położone w terenie o takim przeznaczeniu muszą być przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową. Istnieją przecież takie elementy zagospodarowania przestrzennego, niewymienione w formie graficznej w studium, które na poziomie szczegółowości tego dokumentu nie są pokazywane, pomimo że wymagają zajęcia pewnej powierzchni terenu i są niezbędne do właściwego funkcjonowania tej formy zagospodarowania terenu. Należą do nich między innymi drogi dojazdowe i lokalne, elementy infrastruktury technicznej itp.

Stąd też niesprzeczność planu z ustaleniami Studium należy odnosić do całości tego dokumentu, a nie tylko do pojedynczej planszy. Politykę przestrzenną określającą kierunki zagospodarowania w tym przypadku należy traktować elastycznie, biorąc pod uwagę ograniczoną szczegółowość zapisów obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Sochaczew wynikającą z przepisów prawa obowiązującego w dacie jego sporządzenia i uchwalenia. Dlatego też nie można się zgodzić z zarzutem, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego narusza ustalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Sochaczew.

W kwestii pozostałych zarzutów należało również uznać, że nie doszło do przekroczenia granic władztwa planistycznego poprzez nieuzasadnione i arbitralne ograniczenie prawa własności.

Prawo to nie stanowi bowiem ani prawa absolutnego, ani naczelnej wartości, której należy dawać prymat nad innymi w trakcie procesu sporządzania planu miejscowego.

Prawo własności, którego ochronę zapewniają przepisy art. 21 ust. 1 i art. 64 ust. 1 i 3 Konstytucji, art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, jak również art. 1 Protokołu nr 1 nie jest prawem bezwzględnym i doznaje określonych ograniczeń.

Dopuszcza je Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiąc w art. 64 ust. 3, że własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w takim zakresie, w jakim nie narusza to istoty prawa własności. Z kolei stosownie do regulacji art. 31 ust. 3 Konstytucji, ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw, w tym prawa własności, mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób.

Ingerencja w sferę prawa własności pozostawać musi w racjonalnej i odpowiedniej proporcji do wskazanych wyżej celów, dla osiągnięcia których ustanawia się określone ograniczenia. Na mocy przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym gmina została upoważniona do ingerencji w prawo własności innych podmiotów w celu ustalenia przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenów położonych na jej obszarze.

Wynika to wprost z treści art. 6 ust. 1 tej ustawy, zgodnie z którym ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości.

Kreowanie polityki przestrzennej na szczeblu gminy, niejednokrotnie wymaga rozstrzygnięcia konfliktów pomiędzy interesem indywidualnym, a interesem publicznym, bądź pomiędzy sprzecznymi ze sobą interesami indywidualnymi. Treść aktów planistycznych często bowiem wkracza w sferę praw rzeczowych właścicieli nieruchomości, a także uprawnień innych podmiotów zainteresowanych określonym przeznaczeniem terenu.

W trakcie rozwiązywania tych konfliktów uwzględniać należy ogólne zasady konstytucyjne, w tym zwłaszcza wyrażoną w art. 31 ust. 3 Konstytucji zasadę proporcjonalności oraz wyrażoną w art. 2 Konstytucji zasadę demokratycznego państwa prawnego. Zezwalają one na ograniczanie prawa własności jedynie wówczas, gdy niezbędnie wymaga tego inne dobro chronione w postaci np. interesu publicznego bądź prawa własności

innych osób. W razie kolizji przyznanie prymatu jednemu interesowi ponad drugim wymaga zatem każdorazowo porównania wartości chronionych z tymi, które w efekcie wprowadzanej regulacji ulec mają ograniczeniu. W konsekwencji uczynienie jednego z interesów nadrzędnym, gdy chodzi o konflikt w pełni równorzędnych interesów jednostek, spośród których jedna doznać ma ograniczenia posiadanych praw rzeczowych, wymaga szczególnej rozważliwej i szczególnie wnikliwej umotywowania (wyrok NSA z dnia 6 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 2233/13, LEX nr 1658127).

Ustalając przeznaczenie dla obszaru o powierzchni ok. 15,5 ha, położonego w Sochaczewie w obrębie geodezyjnym Nr 10 Sochaczew Wschód na terenie pomiędzy ul. Warszawską (od południa), ul. Polną (od północy), projektowaną drogą Północ-Południe (od wschodu) i torami kolejki wąskotorowej (od zachodu) organ sporządzający plan miał na uwadze główny cel sporządzania planu, który został wyznaczony przez strategiczny dokument planistyczny gminy jakim jest Studium. Mając na uwadze ten dokument, jako podstawowy cel sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjęto sporządzenie takich ustaleń planu, które stworzą odpowiednie warunki do realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wpłyną pozytywnie na ład przestrzenny tej części miasta, zapewniając jednocześnie ochronę otoczenia i środowiska przyrodniczego oraz rozwój infrastruktury technicznej i społecznej w stopniu odpowiednim do planowanej funkcji.

Wzięto przy tym pod uwagę istniejący stan zagospodarowania tego obszaru i jego uwarunkowania, w tym naturalne ukształtowanie terenu, które sprawia, że wody opadowe i roztopowe z terenów przyległych spływają na teren działki nr ewid. 834. Jest to najniższe położona nieruchomość w tym terenie. Wykorzystanie istniejącego na działce stawu jako zbiornika retencyjnego połączonego z siecią kanalizacji deszczowej, wraz z adaptacją jego otoczenia na obszar ogólnodostępnej zieleni urządzonej, z której korzystać będą mogli mieszkańcy okolicznych terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową leży więc w interesie publicznym i w ochronie prawa własności innych osób. Taki sposób zagospodarowania działki nr ewid.834 będzie też zgodny z przepisem art. 234, ust.1, pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, który stanowi, że właściciel gruntu, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, nie może zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł - ze szkodą dla gruntów sąsiednich. To jednocześnie oznacza, że właściciel gruntu jest zobowiązany przyjąć na teren swojej działki wody opadowe i roztopowe z nieruchomości sąsiednich spływające w następstwie naturalnego ukształtowania terenu, chyba że zmiany, jakie poczyni w celu innego ukierunkowania odpływu, nie spowodują szkody na gruntach sąsiednich. Wzięto również pod uwagę fakt, że utrzymanie w ustaleniach planu istniejącego urządzenia wodnego można zaliczyć do celów publicznych określonych w art. 6, ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami wg, którego celem publicznym jest m.in. budowa oraz utrzymywanie obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska, zbiorników i innych urządzeń wodnych służących zaopatrzeniu w wodę, regulacji przepływów i ochronie przed powodzią, a także regulacja i utrzymywanie wód oraz urządzeń melioracji wodnych, będących własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Z kolei w oparciu o przepis art. 50, ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. inwestycja celu publicznego jest lokalizowana na podstawie planu miejscowego.

**PRZEWODNICZĄCY
RALY MIEJSKIEJ**

Sylwester Kaczmarski